

Carta de disconformitat de la Cultura de Base de Barcelona (CdB) amb el document de mesures de suport al teixit cultural de Barcelona de l'ICUB

Des de la plataforma Cultura de Base de Barcelona (CdB) manifestem la nostra disconformitat amb les mesures recents que l'Ajuntament de Barcelona ha fet públiques en relació al teixit cultural de la ciutat. D'una banda, considerem que aquestes polítiques no donen resposta a les reivindicacions que la CdB porta fent des del 2019. De l'altra, exigim més claredat, accessibilitat i transparència de les xifres de la totalitat del pressupost municipal que es destina a cultura per tal que la ciutadania pugui fer un seguiment detallat de l'arquitectura opaca dels consorcis i els convenis públic-privats. Denunciem, també, l'intent d'apropiació i la manipulació indeguda per part de l'ICUB del terme «cultura de base» i del seu significat, amb el qual no ens sentim ni identificats ni representats. Per tot això, exigim l'establiment d'una taula de negociació contínua entre l'ICUB i la CdB per resoldre aquestes greus deficiències.

Barcelona, 22 de juny de 2020

Totes les persones, entitats, espais o projectes heterogenis i autogestionats que constituïm la comunitat organitzada de Cultura de Base de Barcelona -CdB- i que compartim des de fa més de 10 anys la resistència i la lluita contra la indiferència i l'abandonament institucional en la seva aposta pel model neoliberal de les indústries culturals, volem fer pública la nostra valoració del document-dossier de premsa presentat el 15 de maig del 2020 per l'Ajuntament de Barcelona en relació al suport cap al sector i el teixit cultural de la ciutat.

En primer lloc, i tot i que entenem la naturalesa pràctica del document (dossier de premsa), expressem la nostra decepció per l'ús d'un llenguatge més propi d'una campanya publicitària que d'un govern que ret comptes a la ciutadania i proposa solucions i accions a favor de l'interès general. Fer al·lusió a la COVID per parlar dels seriosos problemes estructurals que pateixen la Cultura de Base i el model econòmic-cultural de Barcelona denota una manca profunda de compromís per part del

govern de Barcelona per transformar un paisatge cultural que, si bé és herència acumulada d'una política cultural de molts anys, és també responsabilitat del govern actual d'atendre i fer-se'n càrrec.

Així mateix, posem l'alerta en la fagocitació del terme «Cultura de Base» i en l'ús abusiu i ambigu que se'n fa com a paraigües de festivals públics com el Grec o la Quinzena de la Dansa i altres teatres i iniciatives aparentment públiques, però que, no obstant, estan regides des de l'opacitat per entitats privades. Recordem-ho: Cultura de Base és un front comú de lluita força heterogeni –per omnicomprensiu i la voluntat de no deixar fora ningú–, que cobreix qualsevol àmbit relacionat directament amb l'art, l'educació o el fet social, però que neix de la lliure iniciativa ciutadana. No és cap iniciativa de l'administració ni de cap partit polític. Hi ha tres eixos que la caracteritzen: el pensament crític al voltant de la praxi de l'art i les polítiques culturals d'àmbit local; la transparència (practicada i exigida); i la independència institucional.

Tot i que compleixen diverses funcions o hi poden col·laborar, també queden al marge de la Cultura de Base les empreses de capital públic-privat, els gestors culturals dedicats en exclusiva a la venda d'espectacles, els consorcis, els patronats i les fundacions. CdB som persones i entitats de qualsevol forma jurídica, però en cap cas hi ha ànim de lucre. És a dir, tot el capital es reinverteix sempre en els projectes (i el mateix «cost de vida» és una inversió en el projecte artístic-cultural del qual som agents actius). La independència de la institució no impedeix que els projectes de Cultura de Base de Barcelona vulguin, puguin i treballin per accedir a les subvencions o ajuts públics perquè com a contribuents, ciutadanes i treballadores de l'art hi tenim tot el dret.

Quant a la interlocució amb l'administració, des del gener del 2019 amb les Jornades de Política Cultural Municipalista Barcelona-Madrid-València, Cultura de Base ha promogut espais de reflexió en els quals l'administració i els responsables polítics de la cultura local han estat convidats i interpel·lats. L'expressió directa n'és el ParlaMent Ciutadà de la Cultura de Barcelona – PMCCB, un espai obert a la ciutadania per a la deliberació i l'auditoria de les administracions en l'àmbit de la cultura, constituït l'11 de març del 2019 i del qual s'han celebrat tres assemblees. Així i tot, la revitalització «mediàtica» de la Cultura de Base de Barcelona es va produir amb una roda de premsa celebrada el juliol del 2019, en la qual es va declarar l'emergència endèmica dels projectes i que constitueix un punt d'inflexió en l'acció directa del nostre front comú.

Des d'aleshores, s'han realitzat diverses reunions presencials i en línia amb el Sr. Daniel Granados (ICUB) per tal de compartir directament els problemes estructurals. Aquests mesos de reunions ens feien esperar una major concreció dels ajuts a la Cultura de Base de la que ens hem trobat. El document sí que cita el conjunt d'iniciatives programades que Cultura de Base duu a terme des de l'octubre del 2019 amb la decidida finalitat d'obtenir una eina bàsica que reconegui i faci palesa aquesta realitat. El projecte es va proposar a l'Ajuntament i aquest va accedir a finançar-lo amb un pressupost de 15.000 €, però han passat 9 mesos i encara estem esperant el pagament.

La feina, però, s'ha continuat desenvolupant de manera voluntària i ja tenim resultats significatius del mapping: el 86% dels projectes de CdB es consideren projectes en risc.

D'altra banda, les mesures econòmiques publicades en el document de l'ICUB tenen un caràcter de curt termini, d'emergència, i no cobreixen allò que han estat demandes constants de la CdB des de fa més d'una dècada: la transparència, el canvi de model estructural de gestió, la traçabilitat dels pressupostos públics i dels criteris que els regeixen, i la creació d'un òrgan que auditi la institució de manera independent, un Observatori Ciutadà la Cultura.

En aquest sentit, observem inexactituds i vaguetats a l'hora de comunicar tant les xifres dels ajuts com els seus destinataris directes. Tenint en compte que les subvencions ordinàries han estat continuïstes en el menyspreu i la manca de dotació suficient dels projectes de CdB, que les ajudes extraordinàries eximeixen criteris com la sempre ambigua «innovació» (terme de clares connotacions neoliberals) i que no té res a veure amb el territori de la investigació i les pràctiques de l'Art i la Cultura, temem que es perpetui un patró continuïsta. La Cultura de Base de Barcelona vol perseverar en les seves pràctiques i no té cap necessitat de reinventar-se contínuament perquè és, per definició, experimentació creativa, acció crítica i pensament independent.

Cultura de Base de Barcelona demana als responsables de l'Ajuntament de Barcelona el reconeixement de la singularitat i de la vulnerabilitat estructural del conjunt de més de 100 entitats que avui dia la conformen i, per tant, exigeix la concreció de mesures per al seu suport real i el rescabament que pugui corregir els efectes de l'oblit institucional.

Per això, demanem urgentment una taula de negociació contínua entre l'ICUB i la CdB per concretar mesures, exigir transparència i acabar amb el desemparament i abadó sistemàtic de la Cultura de Base a la ciutat de Barcelona.

culturadabase.org
info@culturadabase.org

#CulturaDeBaseBCN
#InstitucionsTransparents
#RespostaCdB
#ComunicatCdB

Carta de disconformidad de la Cultura de Base de Barcelona (CdB) con el documento de medidas de apoyo al tejido cultural de Barcelona del ICUB

Desde la plataforma Cultura de Base de Barcelona (CdB) manifestamos nuestra disconformidad con las medidas recientes que el Ajuntament de Barcelona ha hecho públicas con relación al tejido cultural de la ciudad. Por un lado, consideramos que estas políticas no dan respuesta a las reivindicaciones que la CdB lleva haciendo desde 2019. Por otra parte, exigimos más claridad, accesibilidad y transparencia en las cifras de la totalidad del presupuesto municipal que se destina a cultura con tal de que la ciudadanía pueda hacer un seguimiento detallado de la arquitectura opaca de los consorcios y de los convenios público-privados. Denunciamos, también, el amago de apropiación y la manipulación indebida por parte del ICUB del término «cultura de base» y de su significado, con el cual no nos sentimos ni identificados ni representados. Por todo ello, exigimos el establecimiento de una mesa de negociación continua entre ICUB y Cultura de Base de Barcelona para resolver estas graves deficiencias.

Barcelona, 22 de junio de 2020

Todas las personas, entidades, espacios y proyectos heterogéneos y autogestionados que constituimos la comunidad organizada de Cultura de Base de Barcelona –CdB– y que compartimos desde hace más de 10 años la resistencia y la lucha contra la indiferencia y el abandono institucional en su apuesta por el modelo neoliberal de las industrias culturales, queremos hacer pública nuestra valoración del documento-dossier de prensa presentado el 15 de mayo de 2020 por el Ajuntament de Barcelona con relación al apoyo hacia el sector y el tejido cultural de la ciudad.

En primer lugar, y aunque entendemos la naturaleza práctica del documento (dossier de prensa), expresamos nuestra decepción por el uso de un lenguaje más propio de una campaña publicitaria que de un gobierno que rinde cuentas a una ciudadanía y propone soluciones y acciones a favor del interés general. Hacer alusión al COVID para hablar de los serios problemas estructurales que sufren la Cultura de Base y el modelo económico-cultural de Barcelona denota una ausencia profunda de compromiso por parte del gobierno de Barcelona para transformar un

paisaje cultural que, si bien es herencia acumulada de una política de muchos años, es también responsabilidad del gobierno actual atenderlo y hacerse cargo de ello.

Asimismo, alertamos la fagocitación del término «Cultura de Base» y en uso abusivo y ambiguo que se le da como paraguas de festivales públicos como el Grec o la Quinzena de la Dansa y otros teatros e iniciativas aparentemente públicas, pero que, no obstante, están regidas desde la opacidad por entidades privadas. Recordémoslo: Cultura de Base es un frente común de lucha hartamente heterogéneo –por omnicomprensivo y la voluntad de no dejar a nadie fuera–, que cubre cualquier ámbito relacionado directamente con el arte, la educación o el hecho social, pero que nace de la libre iniciativa ciudadana. No es una iniciativa ni de la administración ni de los partidos en el poder. Hay tres ejes que la caracterizan: el pensamiento crítico en torno a la praxis del arte y las políticas culturales de ámbito local, la transparencia (practicada, exigida) y la independencia institucional.

Aunque cumplen diversas funciones o pueden colaborar con ellas, también quedan al margen de la Cultura de Base las empresas de capital público-privado, los gestores culturales dedicados en exclusiva a la venta de espectáculos, los consorcios, los patronatos y las fundaciones. CdB somos personas y entidades de cualquier forma jurídica, pero en ningún caso hay ánimo de lucro, es decir, todo el capital se reinvierte siempre en los proyectos (y el mismo «coste de vida» es una inversión en el proyecto artístico-cultural del que somos agentes activas).

La independencia de la institución no impide que los proyectos de Cultura de Base de Barcelona quieran, puedan y trabajen para acceder a las subvenciones o ayudas públicas porque como contribuyentes, ciudadanas y trabajadoras del arte estamos en todo nuestro derecho.

Por lo que respecta a la interlocución con la administración, desde enero de 2019, con las Jornadas de Política Cultural Municipalista Barcelona-Madrid-Valencia, Cultura de Base ha promovido espacios de reflexión donde los que la administración y los responsables políticos de la cultural local han sido invitados e interpelados. La expresión directa es el ParlaMent Ciutadà de la Cultura de Barcelona – PMCCB, un espacio abierto a la ciudadanía para la deliberación y la auditoría de las administraciones en el ámbito de la cultura, constituido el 11 de marzo de 2019 y del que se han celebrado tres asambleas. Aun así, la revitalización «mediática» de la Cultura de Base de Barcelona se produjo con una rueda de prensa celebrada en julio de 2019, en la que se declaró la emergencia endémica de los proyectos y que constituye un punto de inflexión en la acción directa de nuestro frente común.

Desde entonces, se han realizado diversas reuniones presenciales y en línea con el Sr. Daniel Granados (ICUB) con tal de compartir directamente los problemas estructurales. Estos meses de reuniones nos hacían esperar una mayor concreción de las ayudas a la Cultura de Base mayor de la que nos hemos encontrado. El documento sí que cita el conjunto de iniciativas programadas que Cultura de Base lleva a cabo desde octubre de 2019 con la resuelta finalidad de obtener una herramienta básica que reconozca y resalte esta realidad.

El proyecto se propuso al Ajuntament y este accedió a financiarlo con un presupuesto de 15.000 €, pero han pasado 9 meses y todavía estamos esperando el pago. El trabajo, sin embargo, se sigue desarrollando de manera voluntaria y ya tenemos resultados significativos del mapping: el 86% de los proyectos de CdB se consideran proyectos de riesgo.

Por otra parte, las medidas económicas publicadas en el documento del ICUB tienen un carácter de corto plazo, de emergencia, y no cubren lo que han sido demandas constantes de la CdB desde hace más de una década: la transparencia, el cambio de modelo estructural y de gestión, la trazabilidad de los presupuestos públicos y de los criterios que los rigen, y la creación de un órgano que audite la institución de manera independiente, un Observatorio Ciudadano de la Cultura.

En este sentido, observamos inexactitudes y vaguedades a la hora de comunicar tanto las cifras de las ayudas como sus destinatarios directos. Si se tiene en cuenta que las subvenciones ordinarias han seguido con el menosprecio y la infradotación de los proyectos de CdB o que las ayudas extraordinarias eximen criterios como la siempre ambigua «innovación» (término de connotaciones neoliberales y que no tiene nada que ver con el territorio de la investigación y de las prácticas de Arte y la Cultura), tememos que se perpetúe el patrón continuista.

Cultura de Base de Barcelona pide a los responsables del Ajuntament de Barcelona el reconocimiento de la singularidad y de la vulnerabilidad estructural del conjunto de más de 100 entidades que hoy en día la conforman y, por tanto, exige la concreción de medidas para su apoyo real y el resarcimiento de los efectos del olvido institucional.

Por eso, pedimos urgentemente una mesa de negociación continua entre el ICUB y la CdB para concretar medidas, exigir transparencia y acabar con el abandono sistemático de Cultura de Base en la ciudad de Barcelona.

culturadabase.org
info@culturadabase.org

#CulturaDeBaseBCN
#InstitucionesTransparentes
#RespuestaCdB
#ComunicadoCdB

Open letter by Barcelona Grassroots Culture (CdB) expressing disagreement with ICUB's document defining measures of support for Barcelona's cultural infrastructure.

We at the Barcelona Grassroots Culture (Cultura de Base de Barcelona – CdB in its Catalan acronym) platform wish to express our disagreement with the recent measures published by Barcelona City Council in relation to the city's cultural infrastructure. On the one hand, we believe these policies do not adequately respond to the issues raised by CdB since 2019. On the other, we demand more clarity, access, and transparency with regard to the figures of the city's culture budget, so that ordinary citizens are able to follow the opaque arrangements with consortia and public-private partnerships. We also protest the attempt of appropriation and wrongful manipulation of the term "grassroots culture" by ICUB, and the distortion of its meaning, as their use neither depicts our situation nor represents us. For the above reasons, we wish to establish a permanent negotiating table between ICUB and CdB in order to resolve these serious shortcomings.

Barcelona, June 22nd, 2020

All the diverse and self managed persons, entities, spaces, and projects that make up the organised community known as Barcelona Grassroots Culture (Cultura de Base de Barcelona – CdB) and that, for more than ten years, have together fought against the indifference and abandonment brought about by the institutions' backing of a neoliberal model of cultural industry, would like to make public our evaluation of the [document/press file presented on May 15, 2020 by the Barcelona City Council](#) in relation to their support for the culture sector and the city's cultural infrastructure.

In the first place, even though we appreciate the practical nature of the document (press file), we would like to express our dismay at the use of language more appropriate to an advertising campaign than to a government that is accountable to its citizens and is proposing solutions and actions in the general interest. To mention COVID when speaking about the severe structural problems affecting Grassroots Culture and Barcelona's financial/cultural mod-

el shows a marked lack of commitment by the city authorities to bring about change in the cultural landscape which, even if it is the acquired inheritance of multiple incumbencies, is also the current government's responsibility.

At the same time, we would like to draw attention to the misappropriation of the term "Grassroots Culture" and its improper and excessive use as an umbrella term for festivals such as Grec, the Quinzena de Dansa, and other theatres or initiatives that appear to be public but that nonetheless are run by private entities with a total lack of transparency. A reminder: Grassroots Culture is a united front that is at the same time exceedingly diverse, encompassing anything to do with art, education, or social action emerging from free citizen initiatives. It is in no way an initiative of the administration or of any political party. It is characterised by three axes: critical thought in relation to the praxis of art and local cultural policies; transparency (in practice and at request); and institutional independence.

Despite fulfilling a range of functions or collaborations, neither public-privately funded companies, cultural managers whose role is selling shows, consortia, boards, nor foundations can be considered Grassroots Culture. CdB can refer to either persons or entities but their objective will never be profit. That is, any profit will always be reinvested in the projects (even “cost of living” is an investment in the artistic and cultural projects we are active in). Independence from government institutions does not prevent CdB projects, should they so desire, from applying for public grants or subsidies because as tax-payers, citizens, and workers in the arts, we are absolutely entitled to these.

With regard to communications with the administration, ever since holding the Open Day for Municipal Cultural Policy (Barcelona-Madrid-Valencia) in January 2019, CdB has promoted discussion sessions to which the administration and the political representatives for local culture have been invited and consulted. The most direct expression of this is the Barcelona Citizens’ Parliament of Culture (PMCCB in its Catalan acronym), established on March 11, 2019, a space where citizens can consider and evaluate the administrations’ actions in the field of culture, and which has held three assemblies to date. Even so, the ‘mediatic’ revitalisation of CdB occurred with a press conference held in July 2019, where the local state of emergency affecting our projects was declared and which marked a sea change in direct action for our united front.

Since then, we have held several meetings both in person and online with Mr. Daniel Granados (ICUB) in order to directly study structural problems. These months of meetings had led us to expect a more precise definition of support to CdB than is the case. The document does mention the mapping that CdB has been carrying out since October 2019 with the aim of producing a basic tool to recognise and highlight our situation. This project was suggested to the City Council, who agreed to fund it

with a budget of €15,000; nine months later, we have yet to receive any of this. The work, however, has continued thanks to volunteers and we now have significant results of this mapping, which show that 86% of CdB projects can be considered financially at risk.

In addition, the financial measures published in ICUB’s document are short-term, emergency measures that do not respond to what CdB has been demanding for the past decade: policy of openness, a change in the structural management model; traceability for public budgets and the criteria to which they adhere; and the creation of a body that can audit the institutions independently: a Citizen’s Observatory of Culture.

The document shows discrepancies and vagueness when it comes to clarifying the sums involved and identifying the recipients of the same. Bearing in mind that ordinary subsidies have always undervalued and underfunded CdB projects, the fact that extraordinary funding should call for criteria such as the ever-ambiguous “innovation” (a term with clear neoliberal connotations) and which has nothing to do with research and practice in Arts and Culture, we are concerned that such practices will continue unchecked.

CdB wants Barcelona City Council to recognise the uniqueness and vulnerability of this group of more than 100 entities that compose it as of now, and to set out concrete measures that will enable real support and provide compensation for the institutional neglect to date.

For these reasons, we urgently demand a permanent negotiations table between ICUB and CdB in order to define measures, call for transparency, and end the systemic neglect and oblivion of Grassroots Culture in the city of Barcelona.

culturadabase.org
info@culturadabase.org

#GrassrootsCultureBCN
#TransparentInstitutions
#CdBResponse
#CdBStatement